

TRUE BREAD

JANUARY 2025

ഭൂ ബ്രഡ്

Volume 1 | Issue 1

ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള
ശുഭഭാവി ഞാനറിയുന്നു...

ജോയ് മാത്യു

യുദ്ധം ബാക്കിയാക്കുന്ന
അനാഥ ബാല്യങ്ങൾ

പി.എസ്. ചെറിയാൻ

പുതുവർഷം
ഭാരതത്തിൽ

ADVISORY BOARD

P. S. Cherian
Dr. M. Stephen
Dr. Jaison Thomas
Dr. Sajikumar K. P.
Joy Mathew

CHIEF EDITOR

Viju Marayamuttom

EXECUTIVE MANAGER

Joemon Varghese

EDITOR IN-CHARGE

Baiju S. Panacode

CONTRIBUTING EDITORS

Dr. Anil Kurichimuttom
Dr. Binu Peniel

EDITORS

Anish kalluvila
Praveen Prachodana
PUBLISHER
Prema Viju

TECHNICAL SUPPORT

Reuben Shibu

COVER & LAYOUT

Jayaraj Anavoor

Private Circulation only

05

നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശുഭോവി ഞാനറിയുന്നു...

| ജോയ് മാത്യു

08

യുദ്ധം ബാക്കിയാക്കുന്ന അനാഥ ബാല്യങ്ങൾ

| പി.എസ്. ചെറിയാൻ

10

ഒർമ്മികളെ ശേഷിപ്പിക്കുക

| പ്രവീൺ പ്രചോദന

12

നല്ല പാഠം

ഡെയ്സിമോൾ

14

പ്രത്യാശ നൽകുന്ന ദൈവം

വിജു മാറായമുട്ടം

16

Sati

Dr. Anil Kurichimuttom

18

WHO AM I?

I AM GOD'S CHOSEN

Dr. Binu B. Peniel D. Min

14

വളരേണ്ടവ വളരുക തന്നെ ചെയ്യും

റെയ്ച്ചൽ ജോൺ

ലേഖനം, ഫീച്ചർ, കഥ, കവിത, സന്ദേശം, അനുഭവം തുടങ്ങിയവയും മാസിക സംബന്ധമായ പ്രതികരണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചീഫ് എഡിറ്റർ, ഭൂ ബ്രഡ് മീഡിയ മാറായമുട്ടം പി. ഒ.,തിരുവനന്തപുരം - 695124
Mob: +91 9495336764 | Email: truebreadmedia@gmail.com

കൃതികളിലെ ആശയങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ലേഖകർക്ക് മാത്രമാണ്. എല്ലാവിധ പുനഃപ്രകാശനവും രേഖാമൂലമുള്ള അനുവാദത്തോടുകൂടി മാത്രം

വിജു മാരായമുട്ടം

പുതുവത്സവ ദിനത്തിൽ ട്രൂ ബ്രഡ് മാസികയുടെ ഇദംപ്രഥമമായ പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കൃപയേകിയ ത്രിയേക ദൈവത്തിന് മഹത്വം അർപ്പിക്കുന്നു...

ഓരോ മാസത്തിന്റെയും ആദ്യനാളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയെന്നതാണ് ലക്ഷ്യം. മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകളിലെ രചനകളാണ് പ്രാരംഭ ലക്കങ്ങളിൽ സമാഹരിക്കുന്നത്. ക്രൈസ്തവ മാധ്യമ രംഗത്ത് സ്ഥായിയായ കയ്യൊപ്പ് പതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എണ്ണമറ്റ സംരംഭങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു എളിയ പങ്കാളിത്തം. സ്വർഗ്ഗീയ അപ്പമായ ദൈവവചനത്തിന്റെ വിവിധ കോണുകളിൽ നിന്നുള്ള വീക്ഷണങ്ങളും പ്രതിഫലനങ്ങളും ആണ് ഒരുക്കുന്നത്. വചനത്തിന്റെ വിഭവസമൃദ്ധമായ വിരുന്നൊരുക്കുകയാണ് മുഖ്യദൗത്യം. കൂടാതെ സമകാലിക വിഷയങ്ങളിൽ നിഷ്പക്ഷ നിരീക്ഷണവും അപഗ്രഥനവും ലക്ഷ്യമിടുന്നു.

പുതുവത്സര സന്ദേശം, സമകാലിക ആഗോള സമൂഹം ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന യുദ്ധാനന്തര അനാഥ ബാല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഹൃദയസ്पर्ശിയായ ഫീച്ചർ, കവിത, സന്ദേശം, ലേഖനങ്ങൾ എന്നിത്യാദി രചനകളാൽ ആദ്യ ലക്കം തന്നെ സമ്പുഷ്ടമാണ്. ആകർഷണീയ കവർ പേജും സുഗമമായ വായന സാധ്യമാകുന്ന ലേഔട്ടും ആണ് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നത്.

ആശംസയും രചനകളും കുറിച്ചവർക്കും ഒപ്പമുള്ള അണിയറ ശില്പികൾക്കും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു...

നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ സ്വീകരിച്ച് മുന്നോട്ടുള്ള ഗമനത്തിന് എല്ലാവിധ പിന്തുണയും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നൽകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്,

പുതുവത്സരാശംസകളോടെ...

ചീഫ് എഡിറ്റർ

SHARON FELLOWSHIP CHURCH

'SHARON', THIRUVALLA, KERALA, INDIA. REG. NO. 56/1975

Email: sharonthiruvalla@gmail.com

Phone: 04692607979

ആശംസ

"നിങ്ങളിൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയെ ആരംഭിച്ചവൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാളോളം അതിനെ തികെക്കും എന്നു ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചുചിരിക്കുന്നു"

(ഫിലിപ്പിയർ 1:4).

ഓ ബ്രഡ് എന്ന പേരിൽ പുതിയ ഒരു ക്രൈസ്തവ കുടുംബ മാസിക ആരംഭിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. വചനം ജഡമായിത്തീർന്ന യേശുക്രിസ്തു ആണല്ലോ സാക്ഷാൽ അപ്പം. ഈ അതുല്യമായ സന്ദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈടുറ്റ രചനകൾ കൊണ്ട് ആഗോള ക്രൈസ്തവ സഭയ്ക്ക് ഓ ബ്രഡ് മാസിക ഒരു മുതൽ കൂട്ടാകുമെന്ന് തന്നെയാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഈ തലമുറയിൽ ദൈവരാജ്യത്തിനായി പ്രയോജനപ്പെടുന്ന നല്ലൊരു കൂട്ടം സഹോദരന്മാർ ഇതിന്റെ അണിയറ പ്രവർത്തകരായി ഉണ്ടെന്നുള്ളത് കൂടുതൽ പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നു. ഓരോരുത്തരെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

കാലിക പ്രസക്തിയുള്ള ചിന്തകളിലൂടെ സമൂഹവുമായി അർത്ഥവത്തായ സംവേദനം ഇന്നിന്റെ ആവശ്യമാണ്. അനിവാര്യമായ വായനാനുഭവം സാധ്യമാകട്ടെയെന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

തിരുനാമ മഹത്വത്തിനായി ഈ ശുശ്രൂഷയെ സർവ്വജ്ഞാനിയും സർവ്വശക്തനും സർവ്വവ്യാപിയുമായ ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ആശീർവദിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ,
പാസ്റ്റർ എബ്രഹാം ജോസഫ്

ഇന്റർ നാഷനൽ പ്രസിഡന്റ്
ശാരോൻ ഫെലോഷിപ്പ് ചർച്ച്

ജോയ് മാത്യു

ഒരു പുതുവർഷത്തിലേക്ക് നാം ചുവടുകൾ വയ്ക്കുമ്പോൾ ഓരോ ദിവസവും നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഭാവി വാഗ്ദത്തത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുകയാണ്.

പ്രതീക്ഷയുടെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും നിറങ്ങളാൽ പുതിയ ചില ചിത്രങ്ങൾ രചിക്കുവാൻ അവസരങ്ങളുടെ ഒരു ക്യാൻവാസ് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ പ്രത്യാശിക്കുന്ന ശുഭഭാവി വരുവാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിരൂപിക്കുന്ന നിരൂപണങ്ങൾ ഇന്നവ എന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നു. അവ തിന്മയ്ക്കല്ല നന്മയ്ക്കത്രേയുള്ള നിരൂപണങ്ങൾ എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട് (യിരമ്യായ് 29:11).

നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള
ശുഭഭാവി
ഞാനറിയുന്നു...

ഒരു നിമിഷം പുറകോട്ട് തിരിഞ്ഞു വന്ന വഴികൾ ഒന്ന് നോക്കിയിട്ട് നമുക്ക് മുൻപോട്ടുള്ള പ്രയാണം തുടരാം.

കഴിഞ്ഞുപോയ വർഷം വിജയങ്ങളും, പരാജയങ്ങളും, സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.സന്തോഷവും, സങ്കടവും,നിരാശയും പ്രതീക്ഷയും.....

എന്നാൽ അവിടെയൊക്കെ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തത അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ മഹാ സ്നേഹവും, അവിടുത്തെ കരുതലും, മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ ഊട്ടിയുറപ്പിച്ചു.

നമ്മോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്ത പലരും തളർന്നു വീണപ്പോഴും ദൈവം നമ്മെ കരുതി ജയോത്സവമായി നടത്തി...തുടർന്നുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ഈ ഓർമ്മകൾ ഉന്മേഷം പകരുമ്പതാണ്....

പുതിയ വർഷത്തിൽ നാം യാത്ര തുടരുന്നത് ദൈവിക വാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു കൊണ്ടാകണം.വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തുകൾ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽ നമ്മെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. 'നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശുഭഭാവി ഞാനറിയുന്നു. അത് നന്മയ്ക്കായിട്ടുള്ളതാണ്...'

നമ്മുടെ ജീവിതവിജയം അത് ദൈവത്തിന്റെ കയ്യൊപ്പോടുകൂടിയുള്ളതാണ്...അത് എപ്പോഴും നന്മയ്ക്കായിട്ടുള്ളതാണ്.ഇതിൽപരം എന്ത് ദൈവിക വാഗ്ദത്തമാണ് വേണ്ടത്?

ദൈവത്തിന്റെ അചഞ്ചലമായ ഉപാധികളില്ലാത്ത സ്നേഹം എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതാണ്.യഹോവ എനിക്കുവേണ്ടി സമാപ്തി വരുത്തും.

എന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് നിർണ്ണയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് തന്നെ സകലവും നന്മയ്ക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു എന്ന് നാം അറിയുന്നു (റോമർ 8:28).

We know that... ഈ തിരിച്ചറിവാണ് നമ്മുടെ മുൻപോട്ടുള്ള യാത്രയുടെ ബലം.നമ്മുടെ പരാജയങ്ങളെ വിജയമാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും,നമ്മുടെ ബലഹീനതയെ ബലമുള്ളതാക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ...

ഒരുപക്ഷേ നാം അറിയാതെ ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ അബദ്ധങ്ങൾ പോലും വിജയമാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും.ഈ പുതുവർഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ നമുക്കും നമ്മുടെ ചില തീരുമാനങ്ങൾ പുതുക്കാം :

(1) പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതം ആഴത്തിലാക്കുക.

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് പ്രാർത്ഥന അനിവാര്യമാണ്.

ദൈവം എല്ലാം അറിയുന്നില്ലേ പിന്നെ എന്തിന് പ്രാർത്ഥിക്കണം??

എന്ന് ചിന്തിക്കാത്തവർ കാണില്ലേ. യേശുവും, ശിഷ്യന്മാരും, അപ്പോസ്തലന്മാരും, ആദിമ സഭയും, എല്ലാം പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയവരാണ്.മടുത്തു പോകാതെ നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം.നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന ശത്രുവിന്റെ കോട്ടകളെ തകർക്കുന്നതാണ്.

പുതുവർഷത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ തോത് വർദ്ധിപ്പിക്കണം.'പത്രോസിനെ തടവിൽ സൂക്ഷിച്ചു വരുമ്പോൾ സഭ ശ്രദ്ധയോടെ അവനുവേണ്ടി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചു പോന്നു' (അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 12:5).

എന്നാൽ പത്രോസ് രണ്ട് ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി രണ്ട് പടയാളികളുടെ നടുവിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയേറിയ പ്രാർത്ഥന പ്രതിസന്ധികളിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നവർക്ക് ശാന്തതയും ആശ്വാസവും ഉറക്കവും നൽകുന്നുവെങ്കിൽ, നാം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആഴം ഇനിയും വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

(2) സ്ഥിരമായ ദൈവവചന പഠനം ഒരു ശീലമാക്കണം.

കൃത്യമായ ദൈവവചന പഠനം നമ്മുടെ വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്.നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ വചനത്തിലൂടെ ദൈവം നമ്മോട് സംസാ

രിക്കും. ദൈവവചനത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നാം പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അത് പുതുജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യും. ദൈവവചനം ശക്തിയും ജീവനും നൽകുന്നതാണ്.

നാം വചനത്തിൽ നിലനിന്നില്ലങ്കിൽ പ്രതികൂലത്തിന്റെ കാറ്റിൽ തകർന്നു പോകും. തിരുവെഴുത്തുകളെ അറിയാതെയാൽ തെറ്റിപ്പോകും.

നവീന ഉപദേശങ്ങൾ ഒക്കെ പ്രബലമാകുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നത്. ബരോവയിൽ ഉള്ളവർ തെസ്സലോനികയിൽ ഉള്ളവരേക്കാൾ ഉത്തമൻമാരായിരുന്നു. അവർ ദൈവവചനം പൂർണ്ണ ജാഗ്രതയോടെ കൈക്കൊണ്ടതല്ലാതെ അത് അങ്ങനെ തന്നെയോ എന്ന് ദിനപ്രതി തിരുവെഴുത്തുകളെ പരിശോധിച്ചു പോന്നു (അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 17:11).

(3) ദയയോടും, സ്നേഹത്തോടുംകൂടി മറ്റു ഉള്ളവരോട് പെരുമാറുക.

ദയ, മനസ്സലിവ്, സ്നേഹം, കരുണ ഇവയൊക്കെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങളാണ്. പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം നിർജീവമാണ്. ദൈവസ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ലഭിക്കുന്ന ഒരു സമയവും വ്യർത്ഥമാക്കരുത്.

ഒരു സഹോദരനോ സഹോദരിയോ നഗ്നനായും അഹോവൃത്തിക്കു വക ഇല്ലാത്തവരുമായിരിക്കെ നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ അവനോട് സമാധാനത്തോടെ പോയി തീ കായുകയും വിശപ്പടക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് പറയുന്നതല്ലാതെ ദേഹരക്ഷയ്ക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് അവർക്ക് കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ ഉപകാരം എന്ത്? അങ്ങനെ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാത്തതായാൽ സ്വതവേ നിർജീവമാകുന്നു (യാക്കോബ് 2:13-17).

(4) നന്ദിയും, സംതൃപ്തിയും നട്ടുവളർത്തുക.

‘സംതൃപ്തി’, ‘നന്ദി’ എന്നീ രണ്ടു വാക്കുകളുടെ ആഴം വളരെ വലുതാണ്. ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണം.

‘സ്വന്തം കാര്യം സിന്ദാബാദ്’ എന്നൊരു പറച്ചിൽ ഉണ്ട്. എല്ലാവരും അവരവരുടെ കാര്യസാധ്യത്തിന് വേണ്ടി എന്തും ചെയ്യും. സ്വന്തം

കാര്യം കഴിഞ്ഞാൽ പഴയതെല്ലാം മറക്കും. ഒരു നന്ദി വാക്ക് പോലും പറയില്ല.

എല്ലാ മേഖലകളിലും സ്വാർത്ഥത ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. നാം നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണം. പലപ്പോഴും സംതൃപ്തി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് നാം നന്ദിയില്ലാത്തവരായി തീരുന്നത്.

അലംഭാവത്തോടുകൂടിയ ദൈവഭക്തി വലുതായ ആദായമാകുന്നു താനും. ഇഹലോകത്തിലേക്ക് നാം ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല ഇവിടെ നിന്നും യാതൊന്നും കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. ഉണ്മാനും ഉടുപ്പാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ മതി എന്ന് നാം വിചാരിക്കുക. (1 തിമൊഥെയൊസ് 6: 6-8)

(5) അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക.

ജീവിത പ്രശ്നങ്ങൾ നമ്മുടെ തലയ്ക്കു മീതെ വരുമ്പോൾ നാം പതറി പോകാറുണ്ട്.. അടുത്ത ചുവടുകൾ എവിടെ വെക്കണം എന്ന് അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ! മുമ്പിൽ ചെങ്കടൽ സമാനമായ പ്രശ്നങ്ങൾ.. പൂറകിൽ ശത്രുവിന്റെ ആരവം.. ഇരുവശവും അസാധ്യതയുടെ ഉയർന്ന മലകൾ... സാധ്യതകളെല്ലാം അസ്തമിച്ചു... ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മോശ കേട്ട ദൈവ ശബ്ദം... ‘ജനത്തോട് മുൻപോട്ടു പോകാൻ പറക’ അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക. വിളിച്ച ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ് വഴിയിൽ അലഞ്ഞു പോകുവാൻ അവൻ അനുവദിക്കുകയില്ല..

പ്രിയ സ്നേഹിതരെ...നാം ഒരു പുതിയ വർഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്... പ്രതികൂലങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും ഒക്കെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കടന്നുവരാം... നാം വിശ്വാസ ജീവിതത്തിൽ തളർന്നു പോകരുത്..നമ്മുടെ പ്രത്യാശ ക്രിസ്തുവിലാണ്....!

‘ഇതാ ഞാൻ സകലവും പുതുതാക്കുന്നു..’

I am making everything new (വെളിപ്പാട് 21 : 5).

പി.എസ്. ചെറിയാൻ

'This is the way the world ends
This is the way the world ends
This is the way the world ends
Not with a bang but a whimper'

- T. S. Elliot

ലോകചരിത്രം യുദ്ധങ്ങളുടെ ചരിത്രം കൂടെയാണ്. യുദ്ധം ഭൂമിയെ തരിശുനിലമാക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ നാശം വലിയ സ്ഫോടനങ്ങളാൽ ആയിരിക്കില്ല, നേർത്ത വിതുമ്പലിൽ ആയിരിക്കും എന്നാണ് 'ദി വേസ്റ്റ് ലാൻഡ്'ൽ ടി.എസ്. എലിയറ്റ് എഴുതിയത്. ശൂന്യമാകുന്ന ഭൂമിയെച്ചൊല്ലിയുള്ള ഒരു പ്രലാപമാണ് ദി വേസ്റ്റ് ലാൻഡ്.

**യുദ്ധം
ബാക്കിയാക്കുന്ന
അനാഥ
ബാല്യങ്ങൾ**

യുദ്ധങ്ങൾ ബാക്കിയാക്കുന്നത് അനാഥ ബാല്യങ്ങളെയാണ്. ഓമനിച്ചു വളർത്തേണ്ട മാതാപിതാക്കളെ മരണം വിഴുങ്ങിക്കളയുമ്പോൾ നിഴലുപോലെ നിശബ്ദമായി കുറേ പിഞ്ചോമനകൾ. എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളും അനാഥനെയാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഒരിക്കലും മായാത്ത ദുരന്തത്തിന്റെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്ന ഓർമ്മകളുമായി ഒരായുസ്സ് മുഴുവൻ അവർ ജീവിക്കും.

തിസ്രായേല്യരുടെ പ്രവാസകാലത്തെ ശൂന്യതയുടെ കാഴ്ചകൾ കാവ്യമായി യിരമ്യാവ് കുറിച്ചിട്ടപ്പോൾ ഇങ്ങനെ സൂചിപ്പിച്ചു. ‘പൈതങ്ങൾ അപ്പം ചോദിക്കുന്നു, ആരും ന്യറുക്കി കൊടുക്കുന്നതുമില്ല’ (വിലാപങ്ങൾ 4:4). പ്രവാസങ്ങളിലൂടെയും പലായനങ്ങളിലൂടെയും അഭയാർത്ഥികളാകാൻ വിധിക്കപ്പെടുന്ന കുട്ടികൾ ആധുനികലോകത്തിന്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികളാണ്. അവരുടെ നെടുവീർപ്പുകളും നിലവിളിയും കൊണ്ട് ലോകം സ്തബ്ധമാകുന്നു. ‘ഓരോ ശിശുരോദനത്തിലും കേൾപ്പു ഞാൻ, ഒരുകോടി ഈശ്വര വിലാപം’ എന്ന് മലയാളത്തിന്റെ കവി മധുസൂദനൻ നായർ ‘നാരാണത്തുഭ്രാന്ത്’നിൽ പാടി. കരിന്തിരിക്കണ്ണിലെ ദേവ നൈരാശ്യം യുക്രെയിനിലും സിറിയയിലും ലബനനിലും മാത്രമല്ല, ഒറീസയിലും ചത്തീസ്ഗഡിലും മണിപ്പൂരിലും എല്ലാം നാം കാണുകയാണ്. ഓരോ കലാപവും ഓരോ ദുരന്തവും അനാഥരാകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ യുദ്ധം തന്നെയാണ്.

വഴിയമ്പലത്തിലെ തിരക്ക് ബേത്ത് ലഹേമിൽ ഒരു ശിശുവിന് പിറക്കാൻ ഇടം നൽകിയില്ല. പിന്നീട് ആ ശിശുവിനെപ്രതി നിരവധി ശിശുക്കൾ വധിക്കപ്പെട്ടു. ‘റാമയിൽ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു, കരച്ചിലും നിലവിളിയും തന്നെ; റാഹേൽ മക്കളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞു’ എന്ന് യിരെമ്യാവിന്റെ പ്രവാചക വചനത്തിന്റെ നിവൃത്തി ബേത്ത് ലഹേമിലെപ്പോലെ ഇന്നും ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ഗാസയിൽ ബോംബുകൾ മാത്രമല്ല വിശപ്പും മരണമായി പെയ്തിറങ്ങിയപ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങൾ കാലികൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം കയ്യിട്ടുവാരി തിന്നുകയാണ്. കാലിത്തീറ്റയും പുല്ലും തിന്നേണ്ടിവരുന്ന കുട്ടികൾ യുദ്ധത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രമാണ്.

യുദ്ധത്തിൽ അനാഥമായത് 153 മില്യൻ കുട്ടികളാണ്. ഇറാഖിൽ 2003 മുതൽ 2011 വരെ 5 മില്യൻ കുട്ടികൾ അനാഥരായെന്ന് സാമൂഹിക-തൊഴിൽ കാര്യമന്ത്രാലയം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ 10 വർഷത്തെ യുദ്ധങ്ങളിൽ രണ്ടു മില്യൻ കുട്ടികൾ അനാഥരായിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് റിപ്പോർട്ട്. സിറിയയിലും സമീപരാജ്യങ്ങളിലുമായി 50,000 കുട്ടികൾ പാർപ്പിടം ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു. അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ 60% കുട്ടികളാണ് യുദ്ധാനന്തര അനാഥത്വം പേറുന്നത്.

യുദ്ധത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരും പലായനത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയവരും ഏറെയാണ്. ക്രൂരതയും ദുരന്തവും നേരിട്ട കണ്ടതിന്റെ മാനസികാഘാതം (psychological trauma) അവരെ വിഷാദ രോഗികളാക്കുന്നു. പലരും ചൂഷണങ്ങൾക്കും ബാലവേലയ്ക്കും വിധേയരാകുന്നു.

കുട്ടികൾ ഒരു നാടിന്റെ ഭാവിസ്വപ്നങ്ങളാണ്. അവരുടെ ചിറകുകൾ അരിയുന്ന യുദ്ധം നാടിന്റെ ഭാവിയാണ് നശിപ്പിക്കുന്നത്. ലോകരാജ്യങ്ങളുടെ യുദ്ധക്കൊതി അവസാനിക്കുവാനും നൈതിക ബോധത്തോടും ക്രിയാത്മക ചിന്തയോടും പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനും രാഷ്ട്രത്തലവന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമുക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്.

പ്രവീൺ പ്രചോരണ

ഓർമ്മകളെ ശേഷിപ്പിക്കുക

എന്തൊക്കെ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാലും എന്റെ അതിപ്രധാനമായ ആവശ്യം നിറവേരാത്തിടത്തോളം ഒരു ചോദ്യം എപ്പോഴും നിഴലിച്ചുനിൽക്കും. ഉൾത്തടം എപ്പോഴും ആ ചിന്തകളിൽ മുക്കരിതവും ആയിരിക്കും.

ഈ ലോകം മുഴുവൻ സ്വന്തമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരാം. പക്ഷെ ഒന്നും കൂടെ വരില്ല, കൊണ്ടുപോകാൻ സാധ്യവുമല്ല. എന്നാൽ നമ്മെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ ഇവിടെ ശേഷിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുവെങ്കിൽ നാം കൃതാർത്ഥരാകും.. അതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം നമ്മുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരാണ്. അർത്ഥാൽ തലമുറയാണ്.

വേദപുസ്തകത്തിൽ തലമുറകളില്ലാത്ത ഒരു ദമ്പതിമാരെയും കാണുന്നില്ല. അല്പം കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു എന്നതിന് അനേകം പേർ സാക്ഷികളാണ്. അതിൽ ആദ്യത്തെ കുടുംബമാണ് അബ്രഹാമും സാരയും.

ഉല്പത്തി 15 ആം അധ്യായത്തിൽ 'ഞാൻ നിനക്ക് അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലം' എന്നു കർത്താവ് പറയുമ്പോൾ 'നീ എനിക്കു എന്തു തരും?' എന്നു തിരികെ ചോദിക്കുന്ന അബ്രാമിന്റെ വേദന എത്ര വലുതാണെന്ന് ചിന്തിക്കാവുന്നതേ ഉള്ളൂ. ഉത്തരം നിന്റെ ഉദരത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നവനത്രെ നിന്റെ അവകാശി എന്ന് കർത്താവ് പറയുകയും ദൈവത്തിനു മാത്രം അറിയാവുന്ന കണക്കിനെ എണ്ണിയിട്ടുപെടുത്താൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതിനു മുതിരാതെ അപ്പാടെ വിശ്വാസിച്ചു. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല, ഞാൻ നിന്റെ അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലം എന്നതിന് തെളിവുകൾ കിട്ടി എന്നുള്ളതാണ്.

1.ഉദരത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടും (പ്രായമോ, നിർജീവത്വമോ ഒരു വിഷയമല്ല)

2.ആകാശത്തിൽ എണ്ണമറ്റ നക്ഷത്രങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ദൈവം. അതുപോലെ തന്റെ സന്തതികളെ ആക്കും.

എനിക്കുശേഷം ആരുമില്ലല്ലോ എന്നോർത്തു വിഷമിക്കുമ്പോൾ, വിചാരങ്ങൾ മാറുമ്പോൾ ഞാൻ സേവിക്കുന്ന ദൈവം ജീവിക്കുന്നു.എനിക്കുവേണ്ടി കരുതുന്നവനും എന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കു സമാപ്തി വരുത്തുന്നവനുമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ മതി. അതിനെ ദൈവം നീതിയായി കണക്കിടുന്നവനാണ്.

ദൈവം അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലം എന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസം തെളിയിക്കേണ്ടത് ആവശ്യം നിറവേറുമ്പോൾ അല്ല, മറിച്ച് ലഭിച്ച നന്മയെ തിരികെ അർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴാണ്. അതെ അവിടെയാണ് നമ്മുടെ ഓർമ്മകളെ ശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തലമുറകൾ അതു ഏറ്റെടുക്കും. അവർ നൂറുമേനിഫലം കൊടുക്കുന്നതും കാണാം.

ഡെയ്സിമോൾ
(ദീപ്തി സ്പെഷ്യൽ സ്കൂൾ,
മണക്കാല)

ഓരോ പുതുവർഷവും പ്രതീക്ഷയുടെ വാ
തായനം നമുക്ക് മുമ്പിൽ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു.

ഉദയസൂര്യന്റെ ഓരോ കിരണങ്ങളും
പുതിയ പുഷ്പങ്ങൾ വിടരുവാൻ കാരണമാ
കണം!

പഴമയിൽ നിന്ന് പുതുമയിലേക്കുള്ള
സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള
അവസരവും കൂടിയാണിത്.

നല്ല പാഠം

വിജയത്തിനായി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സഫലമായാൽ അതിനു മൂല്യമുണ്ടാവണമെന്നില്ല. പരാജയങ്ങൾ നമ്മെ പുത്തൻ മാർഗങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

പോയ വർഷത്തിലെ അനുഭവങ്ങളും പാഠങ്ങളും ചേർത്ത് പുതിയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിറച്ചുള്ള ചുവടുവെപ്പ് കൂടിയാകണം ഈ പുതുവർഷം.

പുതിയ പ്രതിജ്ഞകൾ എടുത്തു ജീവിതത്തിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം കാൽ ചുവടുകൾ വയ്ക്കണം. ജീവിതത്തിൽ പുതിയ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുക എന്നുള്ളത് മനുഷ്യന്റെ ആത്മവിശ്വാസത്തിനും ജീവിതത്തെ പുതുക്കാനുള്ള പ്രചോദനത്തിനും അവസരമായി മാറുകയാണ്.

ഒരോ വ്യക്തിയും ജീവിതത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുന്നത് അവനവന്റെ സാഹചര്യത്തിന് മുമ്പിലാണ്.

തിരുവചനത്തിൽ രൂത്ത് ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു. ഞാൻ എന്റെ അമ്മായി അമ്മയെ വിട്ടുപോകയില്ല,

നിന്റെ ജനം എന്റെ ജനം, നിന്റെ ദൈവം എന്റെ ദൈവം, നീ പാർക്കുന്നിടത്ത് ഞാനും പാർക്കും.

ഇത് കേവലം ഒരുതീരുമാനം മാത്രമായിരുന്നില്ല, അവളുടെ ജീവിത അവസാനം വരെ അനു വർത്തിച്ചു വന്ന ഒരു നയം കൂടിയിരുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിക്കുന്നത് നമുക്കുണ്ടായ ജയപരാജയങ്ങളാണ്. ഓരോ ക്രിസ്തീയ ഭക്തന്മാരും പിന്നീട് ശക്തന്മാരായി മാറിയത് ജീവിതത്തിലെ പിന്നാമ്പുറത്തിൽ അവർ നേടിയെടുത്ത അനുഭവങ്ങളാണ്.

ഈയൊരു വർഷത്തിൽ എന്തൊക്കെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കും എന്നത് നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം ധൈര്യപൂർവ്വം നേരിടുവാൻ നാം ഒരുക്കമുള്ളവർ ആയിരിക്കണം.

തിരുവചനം നാം പഠിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ജീവിതം നയിച്ച ഭക്തന്മാരെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും.

അബ്രഹാമും, ജോസഫും, ദാനിയലും, അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് കാണിച്ചു തന്ന നല്ല പാഠങ്ങൾ വിശ്വാസ ജീവിതത്തിൽ നമ്മെ ഓരോ ദിവസവും ശക്തരാക്കി മാറ്റുക തന്നെ ചെയ്യും.

ജീവിതം ഒരു നല്ല പാഠമാണ്. നമ്മു പ്രചരിപ്പിച്ചും, പ്രയാസങ്ങളെ നേരിട്ടും, മുന്നോട്ടുപോകുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് ജീവിതം ഒരു നേട്ടമായിരിക്കും. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ജീവിതം എന്നത് ഒരു പാഠശാലയായി മാറിയേക്കാം. ജീവിതത്തിൽ പലവിധത്തിലുള്ള കടമ്പകളും വെല്ലുവിളികളും ഉണ്ടായേക്കാം, എന്നാൽ ഒരു ദൈവവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം നേരത്തെ ആയിരുന്നതിനേക്കാൾ ശക്തരായി മാറുന്ന നല്ല പാഠങ്ങളായി ഈ അനുഭവങ്ങൾ മാറണം.

2025 നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന വർഷമായി മാറട്ടെ! ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവർ ആകുമ്പോൾ ദൈവവും നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കും. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും തിരിച്ചു കിട്ടാത്ത വിലപ്പെട്ട ഒന്നാണ് സമയം. അതിനെ ഓരോ ദിവസവും അർത്ഥവത്തായി

സൂക്ഷിക്കണം. പരാജയം എന്നത് ജീവിതത്തിൽ ഒരു നല്ല പാഠമാണ്, വിജയത്തിനായി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സഫലമായാൽ അതിനു മൂല്യമുണ്ടാവണമെന്നില്ല. പരാജയങ്ങൾ നമ്മെ പുത്തൻ മാർഗങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളുവാനും, അംഗീകരിക്കുവാനും, സ്നേഹിക്കുവാനും കഴിയുന്ന ഒരു മനോനില നമ്മിൽ വളർത്തിയെടുക്കണം. ദൈവപ്രസാദം നേടി വിശ്വാസത്തായി ജീവിക്കുവാൻ ഈ പുതുവർഷം നമുക്ക് ഏവർക്കും സർവ്വശക്തൻ കൃപ നൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പ്രത്യാശ നൽകുന്ന ദൈവം

വിജു മാരായമുട്ടം

“എന്നാൽ പ്രത്യാശ നൽകുന്ന ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയിൽ സമൃദ്ധിയുള്ളവരായി വിശ്വസിക്കുന്നതിലുള്ള സകലസന്തോഷവും സമാധാനവുംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ നിറക്കുമാറാകട്ടെ” (റോമർ 15:13).

നമ്മുടെ ദൈവം നൽകുന്ന പ്രത്യാശ നിത്യമാണ്. മറ്റൊരാൾ പ്രതീക്ഷകളും ഏതു സമയത്തും നഷ്ടമാകാം. കർത്താവിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ മുൻപോട്ട് നയിക്കുന്നതും ഈ പ്രത്യാശയുടെ ശക്തിയാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി ഇതിന് പിൻബലമായി ലഭിക്കുന്നു. സാധാരണമായ പ്രത്യാശയല്ല ദൈവം നൽകുന്നത് ; പ്രത്യുത സമൃദ്ധിയായ പ്രത്യാശയാണ്. കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ മറ്റൊരു പ്രതിഫലമാണ് ദൈവം നൽകുന്ന സകല സന്തോഷവും സമാധാനവും. ഇതിന്റെയും പ്രത്യേകതയാണ് സന്തോഷത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും നിറവ് എന്നുള്ളത്.

വിശ്വസിക്കുന്നതിലുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും നിറവ്

ഇത് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അനുഭവമാണ്. 'ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനീയവുമല്ല, നീതിയും സമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സന്തോഷവും അതേ' (റോമർ 14:17). ഇവിടെ ഒന്നു കൂടെ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നീതി. എല്ലാം ഒന്നോട് ഒന്ന് ബന്ധമുള്ളതാണ്. വിശ്വസത്തിന്റെ അനന്ത സാധ്യതയിലേക്ക് ഇത് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി നയിക്കേണ്ടത് ആത്മാവിലുള്ള ജീവിതം എന്നർത്ഥം.

ആത്മാവിന്റെ ഫലം

“ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ: സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സൗമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം;” (ഗലാത്യർ 5:22, 23).

ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ എന്ന് ബഹുവചനത്തിൽ അല്ല ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ആത്മാവിന്റെ ഫലം എന്നത്രെ. ഇവയെല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ആത്മാവിന്റെ ഫലം. ആദ്യം പരാമർശിച്ച സന്തോഷം, സമാധാനം ഇവയും ആത്മാവിന്റെ ഫലത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. എങ്കിൽ മറ്റ് ഘടകങ്ങളും നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കണം.

പൗലൊസ് എഫെസ്യർക്കു എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ആത്മാവിന്റെ ഫലത്തെ വെളിച്ചത്തിന്റെ ഫലമെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ‘സകല സൽഗുണവും നീതിയും സത്യവുമല്ലോ വെളിച്ചത്തിന്റെ ഫലം’ (5:10) (For the fruit of the light is in all goodness and righteousness and truth).

ഓരോരുത്തരുടെയും ഫലങ്ങളാൽ അവരെ തിരിച്ചറിയാം എന്നാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിലൂടെ നൽകിയിരിക്കുന്ന മുന്നറിയിപ്പ്. “കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വേഷം പുണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ

തിരിച്ചറിയാം; മുളളുകളിൽനിന്നു മുതിരിപ്പഴവും തൈരിഞ്ഞിലുകളിൽനിന്നു അത്തിപ്പഴവും പരിക്കുമാറുണ്ടോ? നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്നു. നല്ല വൃക്ഷത്തിന്നു ആകാത്ത ഫലവും ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിന്നു നല്ല ഫലവും കായ്പ്പാൻ കഴിയില്ല. നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്തവൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു. ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും (മത്തായി 7 : 15 - 20).

ദൈവപ്രവൃത്തിയുടെ വിവിധ മാനങ്ങൾ

“ക്രിസ്തു ഞാൻ മുഖാന്തരം ജാതികളുടെ അനുസരണത്തിനായിട്ടു വചനത്താലും പ്രവൃത്തിയാലും അടയാളങ്ങളുടെയും അത്ഭുതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തികൊണ്ടും പ്രവർത്തിച്ചതു അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും മിണ്ടുവാൻ ഞാൻ തുനിയുകയില്ല” (റോമർ 15:18). വചനം, പ്രവൃത്തി, അടയാളങ്ങളുടെയും അത്ഭുതങ്ങളുടെയും ശക്തി, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി; ഇവിയായ വിവിധ മുഖാന്തരങ്ങളിലൂടെ ദൈവം നമ്മിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇത് സംബന്ധമായ പൗലൊസിന്റെ കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും ലഭ്യമാണ്. ‘നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്നു മനുഷ്യരുടെ ജ്ഞാനമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി തന്നെ ആധാരമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ വചനവും എന്റെ പ്രസംഗവും ജ്ഞാനത്തിന്റെ വശീകരണവാക്കുകളാൽ അല്ല, ആത്മാവിന്റെയും ശക്തിയുടെയും പ്രദർശനത്താലത്രേ ആയിരുന്നതു (1 കൊരിന്ത്യർ 2:4, 5). “ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം വചനമായി മാത്രമല്ല, ശക്തിയോടും പരിശുദ്ധാത്മാവോടും ബഹുനിശ്ചയത്തോടും കൂടെ ആയിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതു;” (1 തെസ്സലോനീകർ 1:5).

ഉപസംഹാരം

പ്രത്യാശയുടെ സമൃദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുന്ന നമുക്ക് അനുദിനം ധൈര്യമായി മുന്നേറാം. ലോകത്തിൽ നമുക്ക് കഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും നാമൻ കൂടെയുണ്ട്. വാക്ക് പറഞ്ഞ ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ്.

Sati

Dr. Anil Kurichimuttom

*HSST English
St. Theresas BCHSS
Chengaroor*

April is the grandest season
for the villagers of Suriyawan,
where kids play in the muddy roads
and women collect flowers
from the green pastures.
Roaring sounds of trains to Pratapgarh
often shake the little huts.
The jovial mood slowly fades away
and takes us to a moment of pain
as one of boys appears with a note.
And it's about the death ,
death of a young farmer.

Since it is summer,
children free from studies
gather around that house
as if they were attending a festival.
This is not about a departure ,
but of sacred love to be shown;
And everyone in the village
are happy, and the blinking eyes
inside the veil of women
are seen , and they seem to be worried
about the female partner of the deceased.
In that eve I have seen her
who is more confident than priests
and the divine mantras.
Adorned by Jewels,
She is happier than anyone.
Though she has lost her partner,
it is an opportunity for her
to be united with him.
All smiles in the corridors remind her
of the awaiting hours of reunion.
She dreams of walking with him
through a long golden path .
She expects more applause
for the divine furnace, and feels
the pain of her love bygone.
She hasn't forgot to call her bunchmates,
to get her books burned
along with her memories .
Thus, she fixed her eyes onto the soulmate ,
and is impatient and restless .
She can now masters
the cloudy shadows of little women.
Slowly and slowly her presence
melts the nature.
And she becomes the part of it
invisible and untouchable .
Indeed, the religion is proud of her ,
since it is a holy practice,
But the White calls it
uncultured.

WHO AM I?

I AM GOD'S CHOSEN

Dr. Binu B. Peniel D. Min

There is an old story I heard. A young person died and went to heaven. The angel in his unconscious stage asked the question WHO ARE YOU? I am a Christian, responded the young man. The angel responded I did not ask your religion. I am a school teacher responded the young man. I did not ask about your profession. I am a father of two children. I did not ask how many children you have. I love to raise healthy children. I did not ask what you love to do. Who you truly are? It is a combination of many things. I am a Christian school teacher who loves to raise healthy children. Then, the person returns to life and lives a healthy and happy life.

If I ask you the question who are you? What will be your answer? What is your reason for being? What you are good at + that which you love to do + What which the world needs + That which you can be paid for. In other words: A Happy Healthy Long Life = Your Passion+ Mission+ Profession+Vocation. It is your IKIGAI. According to Japanese culture, every person has a reason for living or being. A reason to wake up each day. This can be better understood with the word Ikigai (pronounced ee-key-guy) and it very often needs a deep search of inner self. This Island in Japan known as Okinawa Island, is also known as the land of immortals, has this concept implanted in their life. According to Abraham Maslow, it is a worthy pursuit to discover one's self-actualization. According to Victor Frankl, it is the logotherapy - the meaning of being, the search for being. That which helped Viktor to survive or endured years of unspeakable horror in Nazi death camps. In the Western world, we often say the purpose of your life or "purpose-driven life," the "reason for living." "This hobby is what makes my life

worth living (Ikigai)" or "Raising children makes my life worth living (Ikigai)". In the most authoritative dictionary in Japan, the sense of Ikigai is described as joy.

What you love makes you happy, and what things that you are good at, make your skills? Do the things that you can get paid for? That is your vocation and profession.

How do you find out your Ikigai?

1. What is that you love to do in other words what are you passionate about? For example, mountain climbing, reading, fishing, blogging, writing, preaching, teaching, innovation, business, running or traveling.

2. What are you good at? Delegating responsibly, managing people or things, organizing people, counseling, art, singing, creating new ideas or music, it could be anything that you are good at.

3. What the world needs or demand? Can I provide care, and services, create beautiful works of art, make paintings, and offer my music? This is solving the problems in the world. Look around you and find out what is happening around you or identify the demands.

4. What can be paid for? Saleability. If you have all the above and are not able to sell your services or product you will never make a living. So the question is what can I be that is sellable?

According to recent research, more than 80% of the people in the workplace are unhappy in their lives.

Finding your purpose. Martin Luther King Jr. had a unique purpose in life to unite people and promote equality. He was an American Baptist Minister, humanitarian, and an inspiring leader in the African American Civil Rights Movement. He is best known for his role in the advancement of

civil rights using non-violent civil disobedience based on his Christian beliefs.

Nelson Mandela was an anti-apartheid revolutionary who spent 27 years in prison to fight human rights abuses, former president of South Africa. He became a worldwide symbol of resistance to apartheid. His purpose in life was to support what respects and enhances freedom.

Mother Teresa was asked what the meaning of her life was, and she said “to help other people,” Mother Teresa was the founder of the Order of the Missionaries of Charity, a Roman Catholic congregation of women dedicated to helping the poor. Considered one of the greatest humanitarians of the 20th century, she was canonized as Saint Teresa of Calcutta in 2016. Finding your Ikigai will make you or help you create history in your lifetime.

Ikigai is a Japanese term that blends two words: “iki” meaning “to live,” and “gai” meaning “reason,” which translates to “a reason to live.” It’s a concept that encourages people to discover what truly matters to them and to live a life filled with purpose and joy.

The Epistle to the Ephesians has been called “the queen of the Epistles.” St. Paul founded many churches in the Roman Empire including one in the prosperous port city of Ephesus, located in Asia Minor, today’s Turkey. According to biblical scholars, his first visit was very brief, but he eventually used this city as his base of operations to spread the gospel to nearby regions. During his second missionary journey, he even stayed almost two years in this place.

St. Paul was believed to have penned this letter after being imprisoned in Rome. The first half of the letter provides us with a theological foundation for faith in Christ.

The second half deals with the ethical dimension of the faith. Faith is not only about believing but about living. The letter invites us to gear up because faith is not an internal thing or head thing but simply about living out our faith and it is a matter of celebration. It is good to be blessed. It is good to be adopted, to belong. It is good to remind ourselves that we are not alone, but a part of something bigger than ourselves.

He reminds them of the inheritance they have in Christ and calls on them to avoid divisions, resist false teachings, and take up spiritual “arms” to battle against the enemy. Paul’s words reveal to all believers today who we are in Christ Jesus. Our true identity is realized or revealed when we are in alliance with Jesus. That we are not only chosen by God, but we are also adopted, accepted, redeemed, sealed, lavished with grace, and secured through our relationship with Christ. St. Paul invites us to set our hope in Christ Jesus.

Hope is a person. It is waiting for a person, it is not merely optimism but waiting for God’s restoration, revelation, and rescue. The life, death, and resurrection of Jesus Christ bring that kind of hope. Hope beyond hopelessness. It is not wishful thinking or a sporadic response. Hope is a joyful confident expectation that the Lord is true to His word. Everyone has hope, he or she hopes for a job, education to be complete, or the betterment of life. There is hope beyond this natural world called heavenly hope or eternal hope. Many times, we see hope and faith connected. Hope is used in the Bible as both a noun and a verb. Hope is defined as a joyful and confident expectation in this life and life yet to come or salvation here and now and eternal salvation. It has to do with the seen and the unseen, the past, the present, and the future. Hope in Christ gives

us a place and a person to look to provide a sure foundation on which to build our lives and help us to navigate our lives.

The world in its default mode is negative. When we observe children, they are overly optimistic about their lives. Do not raise your hopelessness. You and I have had enough of it. We do not need to raise an inch. The God of hope will give you hope. Even though you are holding at the end of the rope, you are not at the end of hope.

What is your hope? Where is your hope located? It is not the event that controls your life but your interpretation of the event. Some of us live our lives thinking about an event that happened many years back. Are you playing a defensive game? For many years I lived and played a defensive game. I have faced a lot of challenges in my own life, I have become very protective of myself, my space, my ideas, and my destiny. I was not able to put my trust in God.

Interpretation belongs to God. Interpret your situation based on your faith not based on your feelings. I sometimes interpret my situation based on my insecurities, my lack, and my limitations. Interpretation belongs to God. Are you dragging your pain, and regret? What is the foundation of your interpretation? Sometimes you and I could be in our prison of our perspective. Sometimes God will send the opportunities in my way but we chase away those opportunities or send them away. Sometimes we interpret our current realities based on our own past experiences. Hoping for destruction, hoping for poverty, hoping for hopelessness. We need to reestablish our foundation and our true identity with a living hope.

St. Paul says to the Ephesian church:

Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, who has blessed us in Christ with every spiritual blessing in the heavenly places, just as he chose us in Christ before the foundation of the world to be holy and blameless before him in love. He destined us for adoption as his children through Jesus Christ ... (Eph. 1:3-5, NRSV).

You are blessed! You are chosen! You are adopted as His beloved children, You are part of the family! This message is not only a comfort to the first-century believers but also those who today are faced with exclusion, neglect, rejection, and struggle with the feeling of self-worth. The hope and the will of God, the beloved, will be gathered as a community through a blessed covenant God made with Jesus Christ. It is our job not to exclude but to include, hands and hearts wide open, and be a grace-filled community.

Our ultimate purpose of living is to help one another to live out of despair into joy, out of self into a relationship, out of the church walls into the world to live that hope out loud, by setting our hope in Christ.

Romans 15:13 says: "May the God of hope fill you with all joy and peace as you trust in him, so that you may overflow with hope by the power of the Holy Spirit." Hoping in God will never lead us into despair because He has a plan for all of us who look to Him. He has a future that is full of hope. "There is surely a future hope for you, and your hope will not be cut off." Proverbs 23:18.

It is not only a hope for this world, but a world yet to come. God bless you and may God fill you with such great hope. A living hope that will transform your life, your community, and ultimately the universe.

വളരേണ്ടവ വളരുക തന്നെ ചെയ്യും !

റെയ്ച്ചൽ ജോൺ

പാടങ്ങളും കൃഷിയും കന്നുകാലികളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ അതിമനോഹരമായ മാവിൻ തോപ്പിന് നടുവിലാണ് ഞങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലം. ഒരു വലിയ സ്വപ്നത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമാണ് ഈ ഭവനം. ഒരുപാട് പ്രതിസന്ധികൾ വന്നെങ്കിലും അവയെ തരണം ചെയ്ത് ഇതുവരെയെത്തുവാൻ സർവ്വേശ്വരൻ സഹായിച്ചു.

ഞങ്ങളുടെ നാടിനെക്കുറിച്ച് പറയാൻ ഏറയുണ്ട്. കൊച്ചു കൊച്ചു സ്വപ്നങ്ങളും പേരി നിത്യവൃത്തിക്ക് രാവന്തിയോളം കഷ്ടപ്പെടുന്ന മണ്ണിന്റെ മണമുള്ള കർഷകർ, അവരോടൊപ്പം വയലിൽ ഉഴുതു മറിയ്ക്കുന്ന കാളക്കുറ്റന്മാർ ഇതെല്ലാം കണ്ണിന് കുളിർമയേകുന്ന കാഴ്ചകളാണ്.

ഇതിനിടയിൽ ഞങ്ങൾക്കുമുണ്ട് അല്പം കൃഷി സ്ഥലം. നെല്ല്, ചോളം, ഗോതമ്പ്, കൂടാതെ വിവിധയിനം പച്ചക്കറികളും സമൃദ്ധിയായി വളരുന്നുണ്ടവിടെ. മിക്ക സായാഹ്നത്തിലും തോട്ടത്തിലൂടെ നടക്കുന്നതും പച്ചക്കറികൾ ശേഖരിക്കുന്നതും എനിക്ക് ഏറെയിഷ്ടമുള്ള കാര്യമാണ്.

പതിവു പോലെ ഈ വർഷവും ഞങ്ങൾ അവിടെ കൃഷി ചെയ്തു. നിലമൊരുക്കുന്നത് മുതൽ വിത്തുപാകി വളമിട്ട് കളകൾ പറിച്ച് വിളവെടുക്കുന്നത് വരെ വളരെ പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുക എന്നത് സന്തോഷം നൽകുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. കാഠിന്യമേറിയ ചൂടാണെങ്കിലും അത് വക വെയ്ക്കാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം നാളെകളിൽ നല്ലൊരു കൊയ്ത്തുണ്ട് എന്ന പ്രതീക്ഷയാണ്. സന്തോഷം നിറഞ്ഞ ആ നല്ല നാളുകളെ ഓർത്തുകൊണ്ട് ജീവിതയാത്ര തുടരുകയും ചെയ്തു.

ഒരുദേശങ്ങൾ വേഗത്തിൽ കടന്നുപോയി. ഞങ്ങളുടെ ചോളപ്പാടം വിളവെടുപ്പിന് ഒരുക്കമായി. എന്നാൽ അപ്രതീക്ഷിതമായ കാറ്റിലും മഴയിലും പെട്ട് ചിലത് നിലത്ത് വീണ് കിടന്നിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ളവ ഞങ്ങൾ കൊയ്തെടുത്തു. കാറ്റും മഴയും വന്നതിനാൽ നിലത്ത് വീണത് എടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ചില ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ വീണ്ടും ആ പാടത്തേക്ക് പോയി. ഒരു ചോളം അതിന്റെ പുറത്തോട് പൊട്ടിച്ച് ഇളം തൈകളായി നിൽക്കുന്നു.

കാറ്റിനും മഴയ്ക്കും അതിനെ മറിച്ച്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഉള്ളിലെ ജീവനെ തടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മനസിലൂടെ ഒരു ചിന്ത കടന്നുപോയി

‘വളരേണ്ടവ വളരുക തന്നെ ചെയ്യും’ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് മുളച്ചുവന്ന ആ ചോള തൈകൾ ഒരു നിമിഷം എന്റെ ദൂതകാലത്തിലേക്ക് എന്റെ ഓർമ്മകൾ കൊണ്ടെത്തിച്ചു

1997 കാലഘട്ടം. ദൈവവിളി അനുസരിച്ച് ഡെറാഡൂണിലെ ന്യൂ തിയോളജിക്കൽ കോളജിൽ പഠനത്തിനായി പോകാൻ ടിക്ക്റ്റ് ബുക്ക്

ചെയ്തിരിക്കുന്ന സമയം. എന്റെ പിതാവിന്റെ ഒരാഗ്രഹമായിരുന്നു ഞാൻ ബൈബിൾ കോളേജിൽ പോകുന്നതിനു മുൻപ് ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുവായ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ചെന്ന് അവരുടെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങണം എന്നത്. പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് അവിടെയെത്തിയ എനിക്ക്

അനുഗ്രഹത്തിന് പകരം ഹൃദയത്തിന് മുറിവേൽക്കുന്ന വാക്കുകളായിരുന്നു കേൾക്കേണ്ടി വന്നത്. അവർ പറഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ് ‘ഈ പഠനം കൊണ്ട് ഒരു കിലോ അരി വാങ്ങാൻ ഉള്ള പൈസ നിനക്ക് കിട്ടുമോ എന്ന്’ അന്നത് ഏറെ വേദനിപ്പിച്ചെങ്കിലും വിശ്വാസത്തോടെ ഞാൻ ചുവടുകൾ വെച്ചു. വിജയകരമായി ബൈബിൾ കോളേജ് പഠനം പൂർത്തീകരിച്ചു. അനുഗൃഹീതമായ ഒരു കുടുംബത്തെ ദൈവം ദാനമായി നൽകി. ദൈവവേലയുമായി നിൽക്കാൻ കഴിയുന്നു എന്നത് ഒരു ഭാഗ്യം തന്നെ.

അന്ന് വേദനിപ്പിച്ച വാക്കുകൾക്ക് പകരമായി ഇന്ന് ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ദൈവം സമൃദ്ധി തന്നു. വിവിധയിനം ധാന്യങ്ങൾ വീട്ടിൽ നിറയെ ഇരിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ അക്കാലഘട്ടം മനസിലേക്ക് ഓടിയെത്തും. മാത്രമല്ല വീട്ടിലേക്ക് അതിഥികളായി വരുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണമൊരുക്കി നൽകാൻ കഴിയുന്നത് ഒരു ഭാഗ്യമായി കരുതുന്നു. പ്രിയരെ, നിന്ദിച്ചവരുടെ മുമ്പിൽ മാ നിൽക്കുന്ന ഒരു ദൈവമുണ്ട്. കഴിഞ്ഞു പോയ നാളുകൾ നിന്ദയുടെയും പരിഹാസത്തിന്റെയും ശൂന്യതയുടെയും നാളുകൾ ആയിരുന്നു എന്നോർത്ത് ഭാരപ്പെടേണ്ട, ഈ പുതുവർഷത്തിൽ ചില പുതുനാമ്പുകൾ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാവുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുക, വിശ്വസിക്കുക.

ഏതൊരു നേട്ടത്തിന്റെയും പിന്നിൽ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ചില അനുഭവങ്ങളുണ്ടാകും.

തകർന്നു പോയി, വീണുപോയി എന്നൊക്കെ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ എല്ലാറ്റിനുമപ്പുറം വളരുമാറാക്കുന്ന ഒരു ദൈവമുണ്ട്. അതേ,

‘വളരേണ്ടവ വളരുക തന്നെ ചെയ്യും’

